

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 5. Septem ordinariæ infirmitates infantium, quas in utero pati voluit
verbum Incarantum. Non vivitur in amore Christi, sine dolore.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194

Quod si dicas in te impediti Spiritum sanctum, quo te minus facile moveat, quid est quod illum impedit? Circumspice omnia, & videbis nullum esse alium præter te ipsum. An vero sanus es es, si si corpus impediens? Et quidem corpus tuum potest impediens ne ambulet, etiam nolente te? An vero ne ambules spiritu, non potest impediens Spiritus sanctus per quem ambulas, nisi te volentes. O te miserum qui cum beatissimus esse possis, te miserum facis! Misere te anima tua.

III. PUNCTUM.

Si ergo spiritu vivimus, spiritu & ambulemus; Cùm icticet ex vita spirituali quam nobis confert Spiritus sanctus, aperte pateat nos facile posse ambulare spiritu: & quandoquidem ita est facile, ut dictum est, jam nihil restet quod excusemus ne ita ambulemus. Propter quod, inquit Apostolus, remissa manus & soluta genua erigite, & gressus rectos facite pedibus vestris, ut

non claudicans qui erret, magis autem senetur.

Neque vero excuses mundum aut carnem;

Non enim accepimus spiritum huius mundi, ne

secundum hunc mundum vivamus, sed accepi-

mus spiritum qui ex Deo est, ut sciamus qua à

Deo donata sunt nobis: & secundum illa vivamus.

Neque ut sic ambulemus, expectandum

est, donec nulli sint contrarij carnis motus, sed

potius sic spiritu ambulandum est, ut illi car-

nales motus comprimantur. Sic enim habes,

spiritu ambulate, & desideria carnis non persi-

cieris. Caro enim concupiscit aduersus spiritum, Gal. 5.

spiritus autem aduersus carnem. Hac enim sibi

adversantur. Qui autem sunt Christi, carnem

suam crucifixi sunt cum virtute & concupiscentia.

Nonne vis eius esse? An ubi crux? ubi malleus,

ubi clavis? An incepisti serio carnem cruci affi-

gere? Solo spiritu Christus ambulavit; Et qui I. Joan. 2.

dicit se in Ipsi manere, debet sic ut ille ambulavit,

& ipse ambulare.

Vide in 2. parte, in die Pentecostes, & in

Indicibus Verbo Spiritus.

FERIA QUINTA.

SEPTEM ORDINARIÆ INFIR-
MITATES INFANTIVM, QVAS IN VTERO
PATI VOLVIT VERBUM
INCARNATUM.

Verè languores nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse
portavit. Is. 53.

Non habemus Pontificem qui non possit compati infir-
mitatibus nostris, tentatum per omnia, pro simi-
litudine, absque peccato. Heb. 4.

VERITAS PRACTICA.

Non vivitur in amore Christi, sine dolore.

RATIO EST, Quia non vivitur in amore
Christi, sine gravizelo.

Sed talis zelus affert dolorem.

Ergo non vivitur in amore Christi sine dolore;

Qui tamen omni gaudio est preferendus.

G

I.PUNC.

I. PUNCTUM.

3. p. q. 31.
a. 4.

DOTERAT quidem Dominus esse homo sine matre, assumendo humana carnem de quacumque materia voluisse; ut ait S. Thomas. Aut certe si matrem habere voluit, potest at nasci statim atque conceptus est. Aut si denique more aliorum Infantum in materno utero novem residere menses voluit, poterat non subiacere illorum misericordiis & infirmitatibus. Verum cum verè nos amaret, vere dolores & languores nostros cum ipsa vita subire voluit, ut nobis amorem suum apertius indicaret, & nostrum provocaret.

Hæc portio sunt lepitem ordinatae infirmitates infantium, quamdiu subsistunt in utero; NONNISI viam matris vivere, & morte eius mori. NONNISI sanguine vivere. NONNISI aucto & contracto corpusculo. NON alio situ & statu quam qui horrorem inijiceret intuenti. NON aliter quam captivum detineri. NULLO libertatis usu gaudere, NULLO denique uti sensu, quam taetu, nec pene aliter vivere quam si nos vivieret.

Has omnes infirmitates sic sustinuit Dominus, ut præ cunctis infantibus longè gravius & acerbius eas sustinuerit, cum ipse compositionis & omni plenus scientia probe sciret & adverteret se in hoc miserando esse statu; Quod certe est tam horrendum & mirandum, ut hoc unum præcipue admiretur Ecclesia: Non horruisti Virginum uterum. Si nos amabat, sic se à nobis amari volebat, ut quemadmodum ille nostris, ita nos ejus doleremus malis.

Hic est sensus Veritatis proposita, Non vivitur in amore Christi sine dolore, Quia scilicet non est amor sine zelo, nec zelus sine dolore. Hæc sunt modo expenda. Ac primum illud quod non sit amor Christi sine zelo, id est sine vehementi desiderio amplificandæ eius gloriae, notificandi ejus nominis, & divini eius amoris communicandi. Nam cum JESUS tale sit bonum, tam præstant, tam jucundum, tam omni ex parte amabile, ut quanto magis Cor amantis in eius amore dilataetur, tanto sibi magis videatur constringi & arctari. Quid et restar quæ ut corda omnium hominum desidereret, quibus Christum suum magis amet, vel potius ut in cordibus omnium ipse Dominus vivat & ametur ab omnibus; Veni dilecte mihi, egrediamur in agrum, commoremur in villa. Hoc desiderium tam vehementer aliquos in-

Cant. 7.

cendit, ut quemadmodum ait sanctus Bernardus, Otium contemplacionis pro studio Predicationis libertissime intermitant, & S. Augustinus, Raps ad Eum, inquit, Quas potes animas & dic eis, hunc auemus, hunc amemus.

Serm. 373
in Cant.4. Confess.
12.

II. PUNCTUM.

SED talis zelus dolorem infert.

Nam cum Zelator divini amoris videat se parum posse erga homines, cum animadverterat longe plus valere vanitatem in mundo quam Veritatem; longe plus offendit Christum quam diligi: quantis dolorum aculeis pungitur! quantis tabescit desiderio! Tabescere me Ps. 118. facit zelus meus. Veritatem dico in Christo, non mentor, inquit Apostolus, testimonium mihi peribente conscientia mea in Spiritu sancto, quo Rom. 9. niam tristitia mihi magna est. Et continua dolor cordi meo. Neque enim tantum non aniatur Christus, quod solum si esset satis, esset, quod gemetur; sed præterea offenditur, & tot offendit, tam gravibus, tam sepe reperitis, & via unquam intermissis! O quis Christum amet & non gemat!

An tu spiranter Eum, & vivum in Cruce pendente sine lachrymis intueti potuisses? At nonne magis Eum cruciari vel uno peccato lethali credis quam sua cruce? Caro me, inquit Ille apud S. Augustinum, graviori tuorum criminum cruci affixisti? Gravior apud me peccatorum crux in qua in viuis pendeo, quam illa in quam tui misericordie ascendi. Si vel uni peccatori sic Christum loquentem & conquerentem audires, an illum diligeres & non doleres? Quid quod eum multis ita conqueritur? Quid quod tu ipse es cui loquitur, tu ipse qui Eum cruci affixisti? Quid sunt plaga ista in medio manuum tuarum? Et dicit, His plagatis sum in domo eorum qui diligebant me. O plaga peccatorum, plaga clavorum longe graviores! Si effigies homo Deum, quia vos configiuit me! Deinde quid fecisti, cum peccasti? Deduc quasi torquent lacrymas, per diem & noctem non des requiem tibi, neque taceat pupilla oculi tui. Thron. 2.

Serm. 183.

Zach. 13.

Mal. 13.

Thron. 2.

III. PUNCTUM.

NON ergo vivitur in amore Christi, sine dolore. Aut enim non est amor, vel est zelus; aut non est zelus, vel est dolor; & quidam dolor

dolor continuus, quia malum Amati quod est peccatum numquam cessat in mundo. Quamdiu autem is qui vere amat, in amato malum videt, tamdiu necesse est ut doleat, aut non vere amat. Fuerunt mihi lachryme meae panes die ac nocte dum dicitur mihi quotidie, ubi est Deus tuus? Ah ubi est Deus tuus? Deus ille qui est in utero virginis pro me! Deus ille qui in celo me expectat! Deus ille qui vivebat in anima; ubi es per peccatum? Quod si in cruce est per peccatum, totoque inter cœles quot peccata, ubi est Deus tuus? quot quantisque in crucibus & cruciatibus!

Hoc est quod à zelo quotidie dicitur amanti Deum, *Vbi es Deus tuus?* Hoc est quod illi lachrymas tam continuas facit, ut ne quid demas contineat dum panem sumit. Hoc est deni-

que quod amaram quandam jucunditatem facit, & jucundam amaritudinem, ut lachrymæ siant panes, & panis fiat *Panis doloris*. Quantum enim ex una parte sentitur doloris propter malum Amati, tantum ex alia, jucunditatis quidam sensus percipitur, quod ille dolor sit amoris dolor.

Itane tecum agitur? hoc intende, hoc ora:
Ciba me Domine pane hoc lachrymarum, & potum da mihi in lachrymis, in mensura. Hec est ira contra peccatum, qua est melior risu. Cor Ecl. 7
frumentum ubi haec tristitia est, & consiliorum ubi laetitia non sic temperata.

Vide infra, die nono Januarii. Et in 2. parte feriarum secundam post Dominicam Sexagesimæ & Quadragesimæ.

FERIA SEXTA.

SEPTEM VIRTUTES QVAS, INTER
 ALIAS, CHRISTVS DOMINVS IN VTERO
 VIRGINIS MATRIS EXERCVIT.

Ego autem in terra Captivitatis mea confitebor illi. Tobiae 13.

VERITAS PRACTICA.

Hom. 30. Nunquam est Dei amor otiosus.
in Evang.

RATIO affertur à S. Gregorio, cuius est hac ipsa Veritas proposita: Operatus etenim magna fuit, si vero operari renuit, amor non est. Sic porro formatur Ratiocinatio.

Qui vult & qui potest semper operari, nunquam est otiosus.
Sed Amor Dei vult & potest semper operari.
Ergo nunquam est otiosus, aut non est Amor Dei.

L P U N C T U M.

Tob. 13.

*Q*UÆ de Tobia memorantur, Quod cum captus esset, in captivitate tamen positus, iam veritatem non deseruit; & quæ de se ipse dicit, *Ego autem in terra captivitatis*

mea confitebor illi, scilicet Deo, quem constantissime coluit: apte referti possunt ad Christum Dominum, in virginali utero velut in terra captivitatis residentem. Ibi enim ne momentum quidem unum clabi passus est, quo Deum non coleret, quo nobis non benefaceret, & quo virtutis alicuius actum non exerceret. *Oculi mei semper ad Dominum.*

Ps. 24.

Hæ vero septem inter alias cogitari possunt Virtutes, quas reperiit aut continuatis actibus exerceret frequentius. GRATITUDO: HUMILLITAS: RELIGIO: OBLATIO SUI: RESIGNATIO: COMPASSIO seu MISERICORDIA erga homines: CONTRITIO & Satisfactio pro ipsorum peccatis: Quia ut de se ajebat Job, sic vere Christus; *Ab infantia mea eruerunt mecum miserationes, & ex uero matre mea egressa est mecum. Quæ vero Regina est omnium Charitas non recensetur*

Tob. 32.

G 2

setur

